

ŠIBENSKI LIST

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA KOTARA ŠIBENIK

BROJ 292 — GOD. VII.

ŠIBENIK, 23. TRAVNJA 1958.

IZLAZI SVAKE SRIJEDE

POČEO VII. KONGRESKI

Kongres je otvorio generalni sekretar SKJ drug Tito

Jučer u 10 sati, velikom dvoranom ljubljanskog »Gospodarskog razstavišča« prolomio se urnebesna pljesak

ŽIVIO SEDMI KONGRES SKJ

Treći put u slobodnoj domovini predstavnici preko sedam stotina hiljada članova Saveza komunista Jugoslavije sastalo se na veliki radni dogovor — Sedmi kongres. Preko 1.800 delegata iz organizacije Saveza komunista širom zemlje, u toku petodnevno rada u Ljubljani rezimirat će rezultate postignute od posljednjeg — Zagrebačkog kongresa 1952. godine, i donijeti smjernice za budući rad komunista.

Prošlo je već četrdeset godina burnog razvika Komunističke partije, odnosno Saveza komunista Jugoslavije. Bio je to trnovit, ali slavan put. Od onog dana kada je 1919. godine osnovana Socijalistička radnička partija Jugoslavije (komunista) pa do današnjih dana, Komunistička partija naše zemlje neprestano je ispoljavala svu svoju vitalnost i nerazdvojivu povezanost s narodom. U teškim i bremenitim danima za radničku klasu stare Jugoslavije Partija je, iako razjedinjena frakcijskim borbama u rukovodstvu, uspjela, i pod najstrašnijim terorom nenarodnih režima, da konsolidira svoje redove i povede narode Jugoslavije u veliku borbu za slobodu i ljepši život. U sudbonosnim danima kada je fašistička avet harala po svijetu i ugrožavala egzistenciju čovječanstva, novo rukovodstvo, na čelu s drugom Titom, odlučno je povelio narode Jugoslavije pravim putem.

Prekaljena dugogodišnjim ilegalnim radom, čvrstinom svojih redova i ogromnim revolucionarnim iskustvom, Komunistička partija je, uz nesalomljivu podršku svih naroda Jugoslavije, pobjedonosno izvojevala pobjedu Revolucije i sada izgrađuje socijalističko društvo.

Za ovih trinaest posljednjih godina za nama su ostali uspjesi vrijedni divljenja. Obnovili smo razrušenu domovinu, podigli nove gradove, fabrike, hidrocentrale, pruge, škole, bolnice, ustanove. Gradimo novo društvo, socijalističko društvo, u kome su svi ljudi jednaki, u kome sami upravljamo fabrikama i radnim društvima službama. Radničko i društveno upravljanje angažiralo je na stotine hiljada građana. Svi narodi zemlje svrstali su se u jedan front koji će, pod rukovodstvom Saveza komunista, izgraditi bolju sutrašnjicu.

Imat ćemo čime da se pohvalimo na Kongresu. Ali, isto tako, ima mnogo čega da se govori o narednom periodu. Najbolja osnova za takav dogovor je program Saveza komunista Jugoslavije koji će biti donijet na Kongresu. Ovaj program predstavlja jedan od najznačajnijih dokumenata te vrste koje su komunisti Jugoslavije imali u svojoj četrdesetogodišnjoj historiji. To je dokument koji je i po svojoj širini i po svom sadržaju drugačiji od svih programa našeg komunističkog i radničkog pokreta. On je zbir pogleda jugoslavenskih komunista na nedavnu prošlost, zbir stavova u svim važnijim pitanjima sadašnjosti, zbir stavova i smjernica o budućem društvenom razviku. To je manifest socijalističke demokracije, manifest samouprave radničke klase i radnih ljudi uopće.

Takav značaj ovaj dokument može da ima upravo zbog toga što odražava teoriju i praksu našeg socijalističkog razvika u periodu poslije pobjedonosno završene revolucije. Jer on i nije ništa drugo do sistematizacija stavova i zaključaka i generalizacija naše socijalističke prakse.

Komunisti naše zemlje učestvuju u historiskom događaju, jer je i sam kongres od historijskog značaja. Na okupu će se nalaziti 1.800 najboljih članova Saveza komunista. I kad na Ljubljanskom razstavišću odjeknu akordi Internacionale, u dvorani se ne će nalaziti dva neumorna revolucionara, dva velika sina naših naroda — Moša Pijade i Boris Kidrič. Svijetli su nam njihovi likovi. Pokoljenja će se odgajati na njihovom neumornom radu, na njihovoj hrabrosti revolucionarnosti i ljubavi prema domovini i narodu. Kao zaslužnim rukovodiocima i neumlim članovima Saveza komunista Jugoslavije Kongres će im odati dostojnu poštu.

(Sedma Sila)

kojim je pozdravljen ulazak druga Tita. Aplauz i skandiranje: »Heraj Tito« i »Mi smo Titovi — Tito je naš« trajalo je nekoliko minuta. Nakon što je pristupio govornici, generalni sekretar Saveza komunista Jugoslavije je rekao:

»Drugovi i drugarice, otvaram VII. kongres Saveza komunista Jugoslavije.«

Dok je pozdravljao delegate i goste, njegove riječi prekidane su aplauzom i skandiranjem. Drug Tito je zatim objavio da Kongresu prisustvuju delegati: Komunističke partije Danske, Komunističke partije Norveške, Azijske socijalističke konferencije, Japanske socijalističke partije, Fronta nacionalnog oslobođenja Alžira, Talijanske socijalističke partije, Švicarske partije rada, Socijalističke partije Čilea, Narodne unije Kameruna, Istiklala (Maroko) i Ujedinjene radničke partije Izraela. Kongresu prisustvuju kao posmatrači predstavnici: Komunističke partije Indonezije, Komunističke partije Italije, Komunističke partije Tunisa, Nacionalne unije Ujedinjene Arapske Republike. Kongresu prisustvuju također posmatrači komunističkih i radničkih partija: SSSR-a, Vietnam, Poljske, Mađarske, Mongolije, Bugarske, DR Njemačke i Rumunije.

Svi prisutni u dvorani zatim su otpjevali Internacionalu.

Nakon toga je drug Tito rekao, da je između VI. i VII. kongresa, Savez komunista Jugoslavije pretrpio težak gubitak smrću drugova Borisa Kidriča i Moše Pijade. Minutom šutnje odana je pošta njima i svim preminulim članovima SKJ.

Na prijedlog druga Tita, posebna delegacija položila je u ime VII. kongresa vijenac na grobnicu narodnih heroja u Ljubljani, čime je odata pošta svim borcima palim u NOR-u i socijalističkoj revoluciji.

Kongres nastavlja rad.

Peta zemaljska konferencija Komunističke partije Jugoslavije

HISTORIJSKA KONFERENCIJA

U maloj skromnoj kućici na periferiji Zagreba, u današnjoj općini Dubrava, u one teške dane uoči Revolucije, održana je Peta zemaljska konferencija Komunističke partije Jugoslavije, koja je tada, iako u dubokoj ilegalnosti, djelovala na vrlo širokim frontovima u čitavoj zemlji.

Ovaj sastanak predstavnika partijskih organizacija iz čitave Jugoslavije, koji drug Tito s punim pravom naziva historijskim, održan je u uslovima teške ilegalne borbe komunista naše domovine.

Nije bilo lako da 105 delegata iz Hrvatske, Srbije, Makedonije, Crne Gore, Slovenije, s Kosova i Metohije, iz Dalmacije i iz Vojvodine, iz Bosne i iz Hercegovine, stignu ilegalno u Zagreb i tu vijećaju nekoliko dana, od 19. do 23. oktobra 1940. godine, usprkos strašnom teroru policije i hiljadama špijuna i agenata.

Pripreme tog značajnog sastanka jugoslavenskih komunista, koji je održan u suglasnosti s Komunističkom Internacionalom i koji je imao značaj i sva prava Kongresa Partije, trajale su duže vremena. Naime, u toku 1940. godine u čitavoj zemlji održane su, u dubokoj ilegalnosti pokrajinske i oblasne konferencije KPJ, a isto tako prije toga mjesne, kotarske i okružne konferencije. Na svim ovim partijskim konferencijama učestvovalo je u radu preko 1.500 delegata, koje su izabrali članovi Partije u svojim organizacijama. Na tim konferencijama izabrana su i nova rukovodstva partijskih organizacija i za svaku organizaciju utvrđeni konkretni programi rada.

Poslije teških unutrašnjih kriza i frakcijskih borbi, na V. zemaljskoj konferenciji su se prvi put sabrali svi oni bogati rezultati rada novog rukovodstva KPJ, koje je na čelu s drugom Titom, preuzelo 1937. godine velike od-

govornosti za rad partije i pripremu revolucije. Jedna je od najznačajnijih činjenica, da je na toj konferenciji pokazana puna jednodušnost svih učesnika. To je bio najbolji rezultat napora CK Partije da se postigne jedinstvo, da se organizacije očiste od nezdravih smutljivaca, policijskih konfidenata i cjepeča.

Na toj konferenciji, pošto je imala karakter kongresa, izabran je novi CK Partije sa 29 članova, a posebno je izabran drug Tito za generalnog sekretara KPJ. U novi CK izabrano je 14 radnika, 12 profesionalnih revolucionara iz redova intelektualaca, 2 namještenika i 1 seljak.

Naročita pažnja na toj konferenciji ukazana je organizacionim pitanjima. O tomu je drug Tito rekao: »Savladati organizaciono pitanje, znači osposobiti Partiju za velike i sudbonosne zadatke, koji se pred nju postavljaju, znači dočekati spremno događaje, koji se velikom brzinom približavaju.«

Prije te konferencije, upornim radom sve od 1937. godine, partijske organizacije u zemlji postigle su velike uspjehe u svom učvršćenju i stvaranju takvih uslova i organizacionih formi, koje će pomoći i pomogle su da se organizirano dočekaju skoriji događaji što ih je drug Tito predviđao. Nije prošlo ni šest mjeseci poslije Konferencije a sudbonosni događaji su nastupili. Izbio je 27. marta, ustanak, borba, Revolucija. Rad poslije Peta zemaljske konferencije, po njenim direktivama, samo je dalje i do kraja učvrstio partijske organizacije, koje su u svima krajevima Jugoslavije, u odlučnom momentu, bile dorasle za početak borbe, za dizanje ustanka protiv okupatora i rukovođenje svim revolucionarnim gibanjima, koja su uskoro uslijedila.

U historijskim dokumentima, kao što je rezolucija V. zemaljske

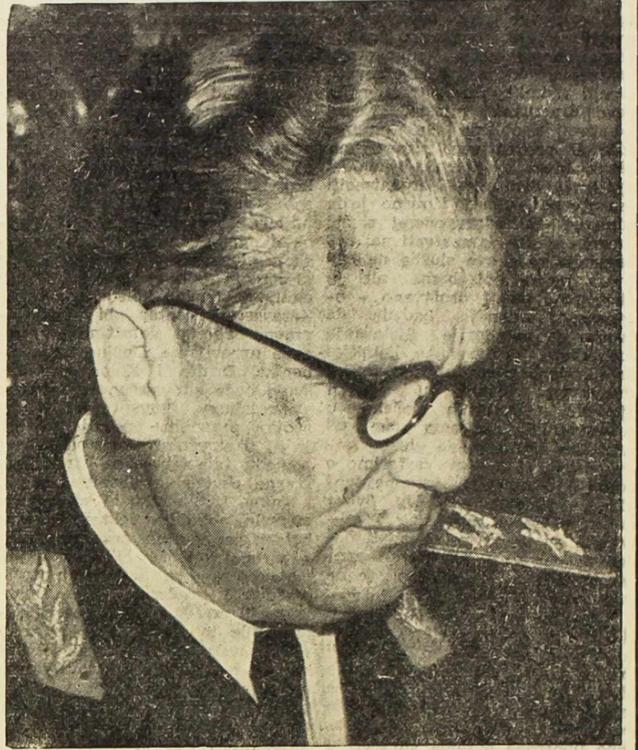
konferencije, sadržani su nalozi koje je ta konferencija stavila pred partijske organizacije i članove KPJ.

Točnim predviđanjem događaja, pored ostalih naloga, u rezoluciji se ističe značaj i stavlja u zadatak komunistima stvaranje partijskih ćelija, naročito u saobraćajnim poganima, na željeznicama, u pomorskom saobraćaju, u gradskom saobraćaju, na postama i svim drugim saobraćajnim ustanovama, radionicama i ložionicama. Zatim, tadanjim partijskim je naloženo da preko svojih organizacija najveću pažnju posvete organizacijama u selima. Dalje, organizacijama KPJ u vojsci, izdate su posebne upute, koje su izradene za rad u najvećoj konspiraciji — kako se kaže u rezoluciji — »zbog naročito režima i velike špijunaže koja vlada u armiji« stare Jugoslavije. Isto tako u rezoluciji se specijalna pažnja ukazuje radu s omladinom i ženama: za sve to, naredena je najveća budnost i kontrola članova nad izvršenjem svih zadataka, a ćelije su morale održavati partijske sastanke najmanje svakog tjedna.

Danas u osamnaestoj godini poslije ovog značajnog skupa Partije, poslije velike pobjede Revolucije, može se konstatirati samo jedno: da je Revolucija pobjedonosno dovršena zato, jer su partijske organizacije širom zemlje, prekaljene u borbama s klasnim neprijateljem, dobro organizirane i spremno dočekale onaj pravi čas, kada je trebalo dati znak za borbu. I kada je CK Partije dao taj borbeni znak, organizacije su bile u stanju da izvrše sve teške zadatke.

M. Konjohodžić

DRUG JOSIP BROZ TITO PONOVO IZABRAN ZA PREDSJEDNIKA REPUBLIKE

Novoizabrana Savezna narodna Skupština IV. saziva na svom prvom zasjedanju izabrala je za predsjednika Federativne Narodne Republike Jugoslavije po treći put Josipa Broza Tita. Predsjednik Savezne narodne skupštine Petar Stambolić, uz oduševljene ovacije poslanika, proglasio je rezultat glasanja: 572 narodna poslanika glasala su za izbor druga Tita Predsjednikom Republike. U tom trenutku širom zemlje zagrmjelo su artiljerijske slave.

Savezno vijeće i Vijeće proizvođača Savezne narodne skupštine nastavili su zajedničku sjednicu. Predsjednik Stambolić dao je riječ predsjedniku Republike drugu Titu, koji je, pozdravljen dugotrajnim aplauzom, podnio ekspozice o radu, Saveznog izvršnog vijeća od 1954. do 1957. godine. Čitanje ekspozice trajalo je oko tri sata. Kad je predsjednik Tito završio podnošenje ekspozice, narodni poslanici ustali su sa svojih mjesta i oduševljeno ga pozdravili.

Savezna narodna skupština je zatim jednoglasno prihvatila rezoluciju, kojom se odobrava politika, koju je vodilo Savezno izvršno vijeće u toku svog četirigodišnjeg mandata.

Peta točka zajedničke sjednice skupštinskih domova bila je izbor Predsjednika Republike. Riječi Lazara Koliševskog, predsjednika Narodnog sabora NR Makedonije, koji je iznio prijedlog kandidature druga Tita za predsjednika Republike, izgubile su se u oduševljenom, dugotrajnom aplauzu i manifestacijama. Lazar Koliševski pročitao je zatim imena narodnih poslanika u ime kojih je podnio prijedlog da se za predsjednika Republike ponovo izabere Josip Broz Tito. Savezna narodna skupština jednoglasno je izabrala druga Tita po treći put za predsjednika Republike. Predsjednik Tito dao je i potpisao svečanu izjavu, a potom, zahvaljujući se na izboru, održao kraći govor.

U posljednjoj točki dnevnoga reda Savezna narodna skupština, na prijedlog grupe od 50 narodnih poslanika na čelu s predsjednikom Narodne skupštine Slovenije Mihom Marinkom, izabrala je novo Savezno izvršno vijeće. U Savezno izvršno vijeće izabrani su:

Llubo Babić, Marjan Breclj, Hasan Brkić, Krsta Crvenkovski, Peko Dapčević, Rodoljub Čolaković, Stevan Doronjski, Ivan Gošnjak, Avdo Humo, Edvard Kardelj, Slavko Komar, Ivan Krajačić, Sergej Kraiger, Moma Marković, Nikola Minčev, Slobodan Penezić, Krsto Popivoda, Milentije Popović, Koča Popović, Vladimir Popović, Aleksandar Ranković, Dobrivoje Radosavljević, Đuro Salaj, Svetislav Stefanović, Velimir Stojnić, Lidija Šentjurs, Mijalko Todorović i Veljko Zeković.

U sastav Saveznog izvršnog vijeća ušli su, prema Ustavu, i predsjednici izvršnih vijeća narodnih republika.

U ime novoizabranog Saveznog izvršnog vijeća, kao njegov predsjednik, zahvalio se na izboru predsjednik Republike Tito kraćim govorom.

Predsjednik Savezne narodne skupštine Petar Stambolić zatim je zaključio rad zajedničke sjednice skupštinskih domova. Poslije kraćih odvojenih sjednica završeno je i prvo zasjedanje Savezne narodne skupštine IV. saziva.

Pod predsjedništvom Predsjednika Republike novoizabrano Savezno izvršno vijeće održalo je prvu sjednicu, na kojoj su za potpredsjednike izabrani: Edvard Kardelj, Aleksandar Ranković, Rodoljub Čolaković i Mijalko Todorović, a za sekretara Veljko Zeković. Za državne sekretare postavljeni su: za vanjske poslove Koča Popović, za poslove narodne obrane Ivan Gošnjak, za unutrašnje poslove Svetislav Stefanović, za poslove financija Nikola Minčev, za poslove robnog prometa Marjan Breclj. Na sjednici su postavljeni i sekretari u Saveznom izvršnom vijeću i drugi visoki državni funkcioneri.

U Šibeniku skupština Udruženja pomorskih luka

Upravni odbor Udruženja jugoslavenskih pomorskih luka u Beogradu odlučio je da se godišnja skupština Udruženja održi u Šibeniku 5. i 6. svibnja. Oko 50 delegata iz jedanaest poduzeća diskutirat će na skupštini o radu Udruženja u prošlog godini, o poslovima poduzeća Luka i skladišta, i o prometu naših luka. Na posljednjem sastanku radničkog savjeta poduzeća Luka i skladišta Šibenik izabrano je 6 delegata, koji će predstavljati to poduzeće na predstojećoj skupštini Udruženja jugoslavenskih pomorskih luka.

kultura - prosvjeta - kultura - prosvjeta - kultura

Završen Prvi tjedan drame jadranskih kazališta

NAJVEĆE IZNENAĐENJE izvedba „Mande“ šibenskog kazališta

Dvije nagrade i tri pohvale

Završen je Prvi tjedan drame jadranskih kazališta. Završena je jedna zaista uspješna kulturna manifestacija, na kojoj je sudjelovalo preko 200 kazališnih radnika. Svojim predstavama kazališta su demonstrirala stepen dostignuća svojih redatelja, glumaca i scenografa, na predavanjima i diskusijama izmjenjivala su se iskustva i sticala nova znanja. Za naše kazalište ovaj Tjedan je bio od naročito značaja, jer se ono na njemu po prvi put od svog osnivanja afirmiralo kao kolektiv, koji je umjetničkim dometom svoje predstave iznenadio sve gledaoce i steklo najveći ugled, kako među okupljenim stručnjacima, tako i kod onih 1100 gledalaca koji su naše glumce pozdravili najsrdčanije i najtoplije što je bilo moguće. Rezultat je opće priznanje čitavom kolektivu, a od žirija nagrađeni sa po 25.000 dinara Neva Belamarić za ulogu Anisule i Branko Matić za ulogu Luke, a pohvaljeni redatelj Aleksandar Ognjanović, Ivana Kuthy za ulogu Grube i Vera Lepetić za ulogu Kate.

Ako želimo danas, nakon završetka ovog Prvog tjedna dati ocjenu ovoj kulturnoj manifestaciji u cjelini, a posebno ocjenu o sudjelovanju našeg kazališta, onda svakako treba početi sa drugima. Druge večeri nastupili su pred riječkom publikom članovi drame zadarskog kazališta sa dramom »Tetovirana ruža« Tennessee Williamsa u režiji Vlade Vukmirovića. Publika je lijepo primila predstavu, ali od zadarskog ansambla očekivalo se daleko više, tim prije što je ovaj teatar u posljednje vrijeme imao nekoliko lijepih uspjeha.

Slijedeće večeri nastupilo je splitsko Narodno kazalište Držićevim »Skupom« u režiji Marka Foteza. Živa i vrlo zanimljiva predstava. Svakako da je tome uspjehu pridonijela dramaturška obrada i ujedno režija dr. Marka Foteza. Fotezova redateljska koncepcija išla je za razradom i diferenciranjem karaktera ove Držićeve komedije, vodeći računa o tempu igre: Ta se je koncepcija pokazala kao dobra, jer smo vidjeli nekoliko uspješnih glumačkih ostvarenja, a što je najvažnije vrlo živu i zanimljivu predstavu. Da je redatelj uspio i neke sporednije uloge približiti u kvaliteti glavnim, bio bi dao homogeniju i bolju predstavu.

Karlovačko kazalište prikazalo je dramu suvremenog američkog pisca Irwina Shawa »Filip i Jona« u režiji Mirke Merlea. Ova predstava kako kaže D. Sošić u zagrebačkom »Vjesniku«, znači izvjestan kvalitetni pad u odnosu na ranije predstave Šibenika i Splita. Izgleda da je tome kriv izbor djela, koje predstavljaju prilično lošu i nevjesticu dramsku reportažu. Redatelj M. Merle nije uspio nadomjestiti tu prazninu, pa je predstava bila dosta razvučena, a većina glumačkih ostvarenja do kraja nedorečena.

Zatim je nastupilo Istarsko narodno kazalište iz Pule Čopićevim »Nikoletinom Burašcem« u režiji beogradskog redatelja Jovana Jeremića. Razumljivo je što je ovo djelo, zbog uspjeha na ostalim našim pozorištima, izazvalo veliko zanimanje i kod riječke publike. Djelo, koje je pomoću komentatora povezano čitav niz Čopićevih priča u laganu i nenametljivu scensku igru, zahtijevalo je kako od redatelja, tako i od glumaca maksimalnim sposobnostima. Međutim, ne samo da to nismo vidjeli, nego je redatelj nespretnim mizanscenom i pogrešnim tumačenjem Čopićevih junaka, a prvenstveno boraca iz Nikoletinove čete, upropastio i ono što je bilo dobro, umanjivši oštricu Čopićeva humora, tako da su mnogi vicevi propali. Ipak se mora reći, da je riječka publika ovu predstavu, zbog originalnosti Čopićeva humora, primila srdančno.

Posljednje večeri Narodno kazalište »Ivan Zajec« iz Rijeke izvelo je Shakespeareovog »Macbeth-a«, Impozantna predstava sa Veljkom Maričićem u naslovnoj ulozi. U njoj smo imali prilike vidjeti nekoliko zaista uspješnih glumačkih ostvarenja. Režija je bila vrlo inventivna. Ona je išla za profinjnim diferenciranjem odnosa i raspoloženja i razradi likova, naročito »Macbeth-a«, koji je vrlo složen i težak. Gledajući ovu predstavu dobiva se utisak velikih ra-

zlika u glumačkim mogućnostima i sposobnostima. Usprkos tome, ova predstava je proglašena najboljom na Tjednu. Sad, kad znamo uspjeh ostalih kazališta, možemo govoriti o uspjehu naših kazališta. Kako smo već javili, naše je kazalište napravilo jedno od najvećih i najugodnijih iznenađenja. Šibenski kazališni kolektiv bio je poslao predstavu centar pažnje i razgovora. Neki istaknuti kazališni radnici i glumci iz drugih kazališta prilazili su članovima i direktoru našeg kazališta, čestitajući im na uspjehu. Mogle su se čuti samo laskave i pohvalne izjave na račun naše izvedbe.

Izdvojimo iz njih one koje možemo smatrati zaista mjerodavnima: Lepa Perović, savjetnik Sekretarijata za prosvjetu Saveznog izvršnog vijeća kazala je: »Nisam ni slutila da će me ovako ugodno iznenaditi šibensko kazalište. Vrlo sam se prijatno osjećala i zabavila na predstavi.« Dušan Matić, rektor Akademije za pozorišnu umjetnost u Beogradu i predsjednik žirija, na diskusiji o repertoaru rekao je: »Šibensko kazalište je primjer, kako jedan teatar može naći svoj vlastiti stil. Ono se svojom predstavom predstavilo kao jedan kvalitetan, uigran i homogen ansambel i njegova predstava može slobodno, i dobro bi bilo da to učini, da obide cijelu Jugoslaviju.«

Književnik Marijan Matković: »Pogledajte, kako jedan mali teatar može ugodno iznenaditi, kako i jedan mali ansambel može pokazati da posjeduje, kako glumačke tako i redateljske kvalitete.« Poznat glumac Veljko Maričić po odigranoj predstavi prošao je kroz glumačke garderobe čestitajući svima i, između ostalog, je rekao: »Vrlo ste me ugodno iznenadili i ja vam od srca čestitam. Zaista, to je jedan lijep uspjeh.« Sve u svemu, po ocjeni kritičara, publike i primljenim priznanjima naše kazalište je postiglo veliku afirmaciju i ugled, a to je baš ono što se željelo i očekivalo. Zato se njegov uspjeh može smatrati potpunim.

Razgovor s nagrađenima

Posjetili smo članove dramskog ansambla Narodnog kazališta Neva Belamarić i Branka Matića, koji su

Neva Belamarić: PUNA AFIRMACIJA

Kako vas je primila riječka publika?

— Gdje god gostuje naše kazalište ono svagdje nailazi na srdčan i topao prijem, ali ono što smo doživjeli u Rijeci, malo je tko od nas očekivao. Riječima se to upravo ne da opisati. Kao malo gdje, osjetili smo veoma prisran dodir sa riječkom publikom koja je bila iznenađena našim nastupom.

Šibensko kazalište steklo je s time punu afirmaciju. Što u buduću od toga očekujete?

— Nadam se da će stečena afirmacija našeg kazališta prema vani naći svog odraza i na izmjenjene odnose jednog dijela domaće publike prema ovoj kulturnoj instituciji.

Da li ste se nadali kakvoj nagradi?

— Mogu samo djelomično odgovoriti: nisam se nadala, ali sam poslila predstavu osjetila da sam uspjela. To mogu zahvaliti u prvom redu redatelju, čije sam koncepcije u potpunosti ostvarila.

Jeste li bili gdje dosad nagrađeni?

Branko Matić: USPJEH CIJELOG KOLEKTIVA

Šta možete kazati o prijemu publike?

— Ukratko: Riječani nisu vjerovali da jedan mali kazališni kolektiv može dati tako kvalitetnu predstavu. Nagrade i pohvale, koje su dodijeljene članovima ansambla, riječito govore o uspjehu čitavog kolektiva.

A o odjeku domaće publike?

— Mogu da kažem da su pojedini ljudi s izvjesnom sumnjom gledali na dosadašnje rezultate našeg kazališta. Svakako da će uspjeh na Rijeci pridonijeti razbijanju takvih shvaćanja i da će ono dati još više podstreka u našem budućem djelovanju.

Da li ste iznenađeni dobivenom nagradom?

— Na to pitanje ne mogu potvrdno odgovoriti. Istina, u toj nagradi vidim besumnje i uspjeh šibenskog kazališta.

Što nam možete reći o radnom dijelu Tjedna?

— U najuspješniju diskusiju svakako ubrajam onu koja se vodila nakon predavanja M. Matkovića »O repertoaru«, a najvažnijom smatram onu »O suvremenom scenskom izrazu« (J.)

nagrađeni na Riječkom festivalu. Tom prilikom oni su odgovorili na nekoliko pitanja koja im je postavio naš suradnik.

U nedjelju predaja nagrada i pohvalnica

U nedjelju 27. IV. na predstavi »Mande« bit će izvršena svečana podjela nagrada i pohvalnica koje su članovi šibenskog kazališta dobili na Tjednu drame jadranskih kazališta.

Izložba likovnih radova amatera kotara Šibenika

U petak dne 25. ov. mj. otvorit će se u Kninu Izložba likovnih radova amatera Šibenskog kotara. Ovo je prva takva izložba u našem kotaru, a održava se u okviru općinskih smotri radničkih kulturno - umjetničkih društava. Izložbu su organizirali Kotarsko sindikalno vijeće i Prosvjetna skupština kotara Šibenik. Na njoj će biti izloženo oko 70 slika, skulptura i duboreza petnaestorice amatera iz Šibenika, Knina, Drniša i Primoštena. Najbolji eksponati s ove izložbe bit će izloženi na izložbi amatera sa područja čitave Dalmacije, koja će se održati u okviru Oblasnog festivala.

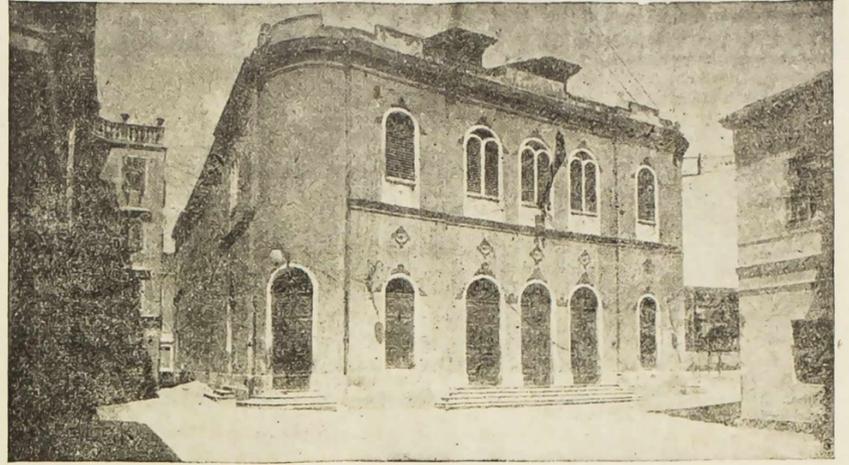

OTVARANJE ČITAONICE U RUPAMA

Nedavno su završeni radovi na adaptaciji jedne zgrade u koju će se smjestiti čitaonica. Ona će biti snabdjevena većim brojem knjiga, zatim radioaparatom, dijaprojektorom i nekoliko šahovskih garnitura. Čitaonica će biti svečano otvorena 1. maja. (AB)

OTVARANJE ČITAONICE U RUPAMA

Nedavno su završeni radovi na adaptaciji jedne zgrade u koju će se smjestiti čitaonica. Ona će biti snabdjevena većim brojem knjiga, zatim radioaparatom, dijaprojektorom i nekoliko šahovskih garnitura. Čitaonica će biti svečano otvorena 1. maja. (AB)

Narodno kazalište

Radni dio Prvog tjedna drame jadranskih kazališta

Korisna stručna predavanja i razgovori

Radni dio Prvog tjedna drame jadranskih kazališta imao je svoj sadržaj u predavanjima, stručnim diskusijama i razgovorima. Interesantna diskusija vodila se u nedjelju o društvenom upravljanju u kazalištima. Referent Josip Marotti, član Izvršnog odbora Udruženja dramskih umjetnika NR Hrvatske rekao je, pored ostalog, da je društveno upravljanje u kazalištima dalo lijepe rezultate, ali da još uvijek nije poprilo onu širinu za koju inače postoje svi preduslovi. U kazališnim savjetima još uvijek ne sudjeluju svi članovi, pogotovo oni iz redova građana. Taj problem će se moći riješiti jedino na taj način, da se biraju oni koji imaju više slobodnog vremena. Pitanje kompetencija također još nije pročišćeno. Umjesto da se bave problemima financija, repertoara i posjete, savjeti vrlo često zalaze u neka čisto organizaciona i personalna pitanja, što svakako može da smeta radu kazališta. Živa diskusija i veći broj diskutativna opravdao je stavljanje ove teme na diskusiju.

Književnik Marijan Matković govorio je drugi dan o repertoarima naših kazališta. On je naglasio da treba imati na umu, da na sastav repertoara djeluje više komponenta. Prva je dramaturg ili lice, koje vrši tu dužnost. Njegov književni ukus, njegova želja i umjetnost pri izboru djela utječu na fizionomiju jednog repertoara i na uspjeh kazališta. Pri sastavljanju repertoara, on treba voditi računa o zahtjevima publike, njenim potrebama, o mogućnostima ansambla i kazališta. I ova tema je također izazvala živu i vrlo interesantnu diskusiju, u kojoj su učes-

vovali mnogi redatelji i glumci. Treći dan govorio je naš istaknuti kazališni radnik i redatelj dr. Marko Fotez. On je u svom vrlo interesantnom izlaganju iznio utiske o kazališnom životu u SAD. Bilo je riječi o suvremenom scenskom izrazu redatelja, glumca i scenografa. Na kraju je Ivan

Flod govorio o temi »Publika i kazalište«, koja je zainteresirala veći broj kazališnih radnika. Osim toga, održano je i jedno komemorativno veče koje je posvećeno pokojnom Dragi Gervaisu, intendantu Riječkog kazališta, pjesniku i dramskom piscu.

Prvi dan Tjedna drame jadranskih kazališta započeo je živahno i temperamentno, i šibenski gosti koji su prvi nastupili, osjetili su se odmah na riječkoj pozornici kao kod kuće. Nije, stono riječ, bilo potrebno zagrijavanje, kontakt s publikom bio je odmah uspostavljen od prve pojave Neve Belamarić u ulozi Anisule, do posljednjeg prizora, i sigurno je da su glumci Narodnog kazališta iz Šibenika osvojili gledaoce, koji su te večeri bili na predstavi.

Šibensko kazalište nastupilo je s jednim djelom iz daleke prošlosti našeg kazališnog stvaranja i života, i dalo time adekvatan uvid u smotru različitih dostignuća naših kazališta duž Jadrana.

Povelo nas je s Držićem i njegovim djelom »Tripče de Utolčec« u preradi dr. Ivana Božića, u prošlost naše kazališne tradicije, koja u obliku karnevalskih i drugih prigodnih igara u našim jadranskim gradovima obilježava početak jedne značajne grane umjetnosti.

Izbor djela bio je nepretenciozan i ujedno pristupačan za najšire krugove gledalaca, a ipak režija i glumci imali su baš na tom djelu mnogo prilike da se istaknu. Jer stvorili i do kraja zadržali mediteransko - karnevalsku atmosferu, koja je napokon bila i movens toga komada, nije bilo lako, a konstantno podvlačenje grotesknog stavljalo je na glumce zahtjeve koje su oni uspješno svladali.

Vrlo dinamična režija Aleksandra Ognjanovića dala je tom djelu, koje je samo po sebi usmjereno ponajviše na vanjske efekte, njegov originalni tempo a glumcima nije ponestalo daha da ga slijede do kraja, tako da nije bilo zastojanja ni usporavanja. Tempo i dinamika postignuti su raznim sredstvima, koja možda i nisu sva u duhu vremena djela, ali to nije toliko važno, jer ima scenskih

djela za čije oživljavanje treba svašta uraditi, a da bi ona još uvijek bila živa i zanimljiva za našu današnju publiku. Bilo je dosta i naoko sablon-skih rezijskih zahvata, no izvjesna sablona i jest karakteristika komedije onoga vremena, koja je sablonska i po samoj tematici, i ako se sjetimo jedne kasnije anonimne dubrovačke komedije, poznate pod nazivom »Starac Klimej«, vidjet ćemo da se sve u vrijeme vrta oko vrlo čestih i običnih ljudskih slabosti, i iz naše današnje perspektive praznine u tekstu mora režijski ovako ili onako znati premostiti, kako bi glumci mogli da radnju uspješno izvedu do kraja.

A u tome je redatelj Aleksandar Ognjanović u potpunosti uspio, davši predstavi takav ritam da su svi glumci (i doslovce) trčali i skakali, i na taj način sretno preskočili sve one praznine u tekstu, koje bi uzasno zjapile da je tempo bio drugačiji.

Rezultat: dobra predstava i svi glumci — i oni koji su mnogo bili na sceni, i oni koji su se tek ponekad pojavljivali. Ipak posebno moramo istaknuti Nevu Belamarić, koja je, sukladno tekstu, kao pokretač i komentator radnje zaista držala sve konce ove predstave u rukama.

Šibensko kazalište dolično se predstavilo riječkoj kazališnoj publici i izborom djela i režijom svojim glumcima, koji su nosili to djelo, i odmah su, a sigurni smo i trajno, osvojili simpatije riječkih gledalaca i kada nam drugi put dođu, sjetit ćemo se da su to oni koji nisu toliko imali pred očima sebe kao glumce, nego našeg časnog starog Držića i naše gledaoce, i svoje glumačke ambicije rado su zapostavili oživljavanju Držića i naše kazališne tradicije, a time su ih, dodajemo, i najbolje ostvarili.

Rezultat: dobra predstava i svi glumci — i oni koji su mnogo bili na sceni, i oni koji su se tek ponekad pojavljivali. Ipak posebno moramo istaknuti Nevu Belamarić, koja je, sukladno tekstu, kao pokretač i komentator radnje zaista držala sve konce ove predstave u rukama.

Šibensko kazalište dolično se predstavilo riječkoj kazališnoj publici i izborom djela i režijom svojim glumcima, koji su nosili to djelo, i odmah su, a sigurni smo i trajno, osvojili simpatije riječkih gledalaca i kada nam drugi put dođu, sjetit ćemo se da su to oni koji nisu toliko imali pred očima sebe kao glumce, nego našeg časnog starog Držića i naše gledaoce, i svoje glumačke ambicije rado su zapostavili oživljavanju Držića i naše kazališne tradicije, a time su ih, dodajemo, i najbolje ostvarili.

Rezultat: dobra predstava i svi glumci — i oni koji su mnogo bili na sceni, i oni koji su se tek ponekad pojavljivali. Ipak posebno moramo istaknuti Nevu Belamarić, koja je, sukladno tekstu, kao pokretač i komentator radnje zaista držala sve konce ove predstave u rukama.

Šibensko kazalište dolično se predstavilo riječkoj kazališnoj publici i izborom djela i režijom svojim glumcima, koji su nosili to djelo, i odmah su, a sigurni smo i trajno, osvojili simpatije riječkih gledalaca i kada nam drugi put dođu, sjetit ćemo se da su to oni koji nisu toliko imali pred očima sebe kao glumce, nego našeg časnog starog Držića i naše gledaoce, i svoje glumačke ambicije rado su zapostavili oživljavanju Držića i naše kazališne tradicije, a time su ih, dodajemo, i najbolje ostvarili.

Rezultat: dobra predstava i svi glumci — i oni koji su mnogo bili na sceni, i oni koji su se tek ponekad pojavljivali. Ipak posebno moramo istaknuti Nevu Belamarić, koja je, sukladno tekstu, kao pokretač i komentator radnje zaista držala sve konce ove predstave u rukama.

Šibensko kazalište dolično se predstavilo riječkoj kazališnoj publici i izborom djela i režijom svojim glumcima, koji su nosili to djelo, i odmah su, a sigurni smo i trajno, osvojili simpatije riječkih gledalaca i kada nam drugi put dođu, sjetit ćemo se da su to oni koji nisu toliko imali pred očima sebe kao glumce, nego našeg časnog starog Držića i naše gledaoce, i svoje glumačke ambicije rado su zapostavili oživljavanju Držića i naše kazališne tradicije, a time su ih, dodajemo, i najbolje ostvarili.

